

paa man skulde kunne karakterisere den nuværende Theaterbygning. Opfaste mig til dens Forbaver skal jeg vel vogte mig for; men den er dog ikke anderledes, end at den meget godt kan bruges, og det forekommer mig aldeles uforsvarligt, om man nu vilde give Andelsning paa at lade Theatret tilflyde et saa stort Beløb af Statskassen, i et Dieblis, da jeg anseer det for i højeste Grad tvivlsomt, hvorvidt det kongelige Theater i det Hele igjennem Repræsentationens Samtykke kan opretholdes. Jeg lægger særligt Vægten paa disse Ord: „igjennem Repræsentationens Samtykke“; jeg indrømmer ikke, at det vilde være rigtigt at nedlægge Theatret; jeg overseer ikke, at det ikke er og ikke har været og ikke bør være: „blot til Lyst“, men mener, at det ganske vist ogsaa er et Dannelsesmiddel, og at der igjennem Theatret flyder Understøttelser til aandelig Virksomhed, som det meget rigtigt blev bemærket af den ærede sidste Taler. Den samme Betragtning, at det yder en Understøttelse, der virker dannende og opmuntrende paa de Beskæftigelses, som ethvert civiliseret Land maa sætte saa stor Pris paa, gjør, at jeg ikke heller kan see, at det er fuldstændig rigtigt, naar ærede Talere bestandigt komme tilbage til, at Kjøbenhavn skal udrede det fornødne Tilskud. Jeg kan indrømme, at der kunde være nogen Grund for Kjøbenhavn til at give et Tilskud; men jeg troer, at man langt overdriver de Motiver, der kunde være til, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse med Lethed skulde gaae ind paa at yde et Bidrag til Theatrets Fortsættelse. — Det er af den ærede Ordfører og af andre Medlemmer i Udvalget idag omtalt, at jeg for Udvalget har udtalt som min bestemte Hensigt at ville nedlægge en Commission, der skulde tage Theatrets Forhold under Overveielse, blandt Andet de Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt, at det kongelige Theater fremdeles bevares som Statsanstalt, hvorvidt der kan være Tale om, at det er Grund for Kjøbenhavn til at give et Tilskud, hvorvidt der kan være Tale om Opførelse af en ny Bygning, og endelig Spørgsmaalet angaaende Alt, hvad der vedrører Theatrets Bestyrelse, Pensionerings- og Gageringsforholdene. Det er min fulde og bestemte Hensigt at ville nedlægge

en saadan Commission, og det skulde have glædet mig, om den ærede Rigsdagmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde lagt ligesaa megen Vægt paa mine Ord, som den ærede sidste Taler, og altsaa havde erklæret, at han i Tilfald til dem idag vilde give Bevillingen sin Stemme. — Jeg vil ikke modsætte mig det Endringsforslag, Udvalget har stillet under Nr. 46, som gaaer ud paa, at den, om jeg huffer ret, saakaldte reglementerede Gagebevilling nedsettes med $\frac{2}{3}$ istedetfor med $\frac{1}{3}$. Heller ikke vil jeg modsætte mig, at der indsættes en Anmærkning, som gaaer ud paa, at ingen ny fast Ansættelse skal finde Sted i Aarets Løb. Grunden, hvorfor jeg troer denne gang at kunne gjøre dette uden Betænkelighed, er, at jeg haaber, at jeg — eller rettere sagt den Minister, som til den Tid indtager den Plads, som jeg nu har, — inden næste Aars Udlob vil igjennem denne Commission kunne forelægge Thinget en Lov, der ordner dette hele Forhold. Men hvad jeg paa det Bestemteste maa modsætte mig, er Forslaget under Nr. 47. Dets Vedtagelse er for mig complet eensbetydende med, at det hvide Thing vedtager, at det kongelige Theater skal nedlægges.

Jeg har den fulde Overbeviisning, at det er umuligt med et mindre Tilskud at holde Theatret i Gang, og jeg er ikke selvsindig nok til at ville paatage mig det Ansvar, der er forbundet med at fortsætte dets Virksomhed, naar den Sum, der hidtil har været bevilget hertil, nægtes mig. Det er mig ganske det Samme, enten dette Tilskud nedsettes med 1,000 eller med 10,000 eller med 20,000 Rd., thi enhver Nedsettelse er for mig eensbetydende med, at det er det hvide Things sande Mening, at det kongelige Theater ikke skal drives som Statsanstalt; men jeg troer, at det vilde være urigtigt nu at tage en saadan Beslutning. Jeg har ikke fuld Sikkerhed for, at man kan faae Balance det ene Aar med det andet ved dette Tilskud, men jeg har Haab om, at det i hvert Fald vil stee iaar, og jeg føler mig forpligtet til at udtale min Anerkjendelse af den Over og Lyst, hvormed enhver ved Theatret Ansæt har virket og virker for at bidrage Sit til, at der ikke fremkommer nogen Underbalance, — saa-